

Ridderspoor
PRAKTIJK VOOR TAROT

Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor - Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de achtenzestigste nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van het grote arcanum De Dwaas over:

‘ Pareljes ’

Ons meest geliefde koffietentje in Rotterdam is De Eekhoorn in het Kralingse Bos. Daar tref je, net als onder andere op de markt en in de Ballentent, de Rotterdamse humor:

De eigenares zegt tegen de koffie bestellende man: “Heb je een bloemetje voor me meegenomen?”
“Waar heb je dat aan verdiend dan?”, antwoordt de mijnheer.

Waarop zij weer antwoordt: “Hebbie effe?”

Soms liggen de pareltjes op straat. Een mooi oogcontact of glimlach kunnen je zomaar even optillen uit je dagelijkse beslommingen.

Bij ons in de straat woont Buurman, een Surinaamse man van voorbij de zestig. Hij ruimt altijd het afval op in de straat en laatst zag ik hem met een heksenbezem de straat vegen. Sinds ik ook

‘verbeter-de-wereld-en-begin-bij-jezelf’ hanteer, gooi ik tijdens mijn eerste ochtendronde met de hond ook verdwaalde flesjes en blikjes in de vuilnisbak. Dat was overigens een behoorlijke stap, want daarvoor besteedde ik mijn energie vooral aan de ergernis over het verdwaalde vuil. Maar nu ik Buurman zie bukken en vege, voel ik mij niet meer schuldig over dat ik niets doe en durf ik hem aan te spreken. “Dag Buurman!” “Dag Buurvrouw, hoe is het met u?” “Goed, en met u?” “Goed, dank u wel.” “U bent de straat mooi aan het schoonmaken!” “Ja, zo blijf ik in beweging!”

Het Pijnackerplein vinden wij het mooiste plein van Rotterdam. Tweemaal daags loop ik het rond met de hond. Laatst werd er het Bluegrass Festival gehouden. En samen met man-lief ging ik ‘even kijken’. Het voelde alsof we twintig jaar onder de grond hadden gezeten, alle ontwikkelingen aan ons voorbij gegaan waren, bij het zien van deze ‘jonge lui’. Jeumig! Baarden, tatoos, vintage uit de sixties en twinties en nog veel meer. Gelukkig hadden we precies die avond niet allebei onze zelfde vakantiesandalen aan! Het eerste uur heeft mijn mond opgehangen bij het zien van zoveel hips!

De volgende ochtend vond ik op het verlaten plein twintig stuks geknakte en uitgedroogde geraniums. Decoratiemateriaal achtergelaten door de horecagelegenheid van het tijdelijke festivalterrein. Meegenomen en thuis gekoesterd staan ze nu uit hun dak te gaan op het balkon.

Echt de pareltjes liggen op straat.

Met hartelijke groet,

Els Maasson

“All you see has its roots in the unseen world”.